Porsuğun Çiçek Arabası

Çınar BİBER

Porsuğun Çiçek Arabası

Çınar BİBER

Ormandığının kenarındaki güneşli bir açıklıkta bir porsuk, parlak ahşap bir araba kurdu. Yeşil bir önlük giymiş, şapka bandına bir çiçek sıkıştırılmış hasır şapka takmıştı. Araba, her renkten taze çiçeklerle dolup taşıyordu. "Her an için çiçekler!" diye seslendi, küçük kara gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Orman hayvanları merakla yeni dükkâna bakmak için başlarını uzattı.

Porsuğun adı Barnaby'ydi ve çiçekleri her şeyden çok severdi. Gülleri, papatyaları ve laleleri düzgün sıralar halinde yerleştirdi. Çalışırken çizgili yüzü gülümsüyordu. Yoldan geçen bir tavşana, "Bir çiçek, kelimelerin söyleyemediğini söyleyebilir," dedi. Tavşan başını salladı ve bir papatyayla hoplayarak uzaklaştı. Barnaby, arabasının herkese gülümseme getirmesini umuyordu.

Bir sabah minik bir fındık faresi arabaya doğru seğirtti. Kocaman yuvarlak gözleri ve beyaz puantiyeli mavi bir atkısı vardı. "Ben Maisie," diye ciyakladı. "Çiçeklerini çok sevdim! Yardım edebilir miyim?" Barnaby kıkırdadı. "Akıllı fikirleri olan bir yardımcıya ihtiyacım olabilir." Maisie'nin uzun kuyruğu heyecanla kıvrıldı. Yaratmaya hazır bir şekilde arabaya tırmandı.

Maisie bez çantasını açıp kurdeleler ve sicim çıkardı. "Özel günler için buketler yapalım," dedi. "Bir doğum günü için parlak sarı ayçiçekleri ve kırmızı gelincikler kullanabiliriz." Barnaby başını salladı. "Piknik içinse hafif ve tatlı bir şey—belki beyaz papatyalar ve çan çiçekleri." İşe koyuldular, patileri hızla hareket ediyordu. İlk buket bir güneş ışığı patlamasıydı.

Kısa süre sonra bir sincap geldi. "Kız kardeşimin doğum günü," dedi. "Neşeli bir şeyin var mı?" Maisie ayçiçekleri, gelincikler ve altın bir kurdeleden oluşan bir buket kaldırdı. "Bu sevinçle dolu," dedi. Sincabın gözleri kocaman açıldı. "Mükemmel!" Ödemesini yapıp kuyruğunu sallayarak seğirtti. Barnaby, Maisie'ye gülümsedi. "Renk konusunda yeteneğin var."

Sonra bir kirpi ailesi arabada durdu. Bayan Kirpi, "Derede piknik yapacağız," dedi. "Taze ve sade bir şey, lütfen." Maisie beyaz papatyalar, çan çiçekleri ve bir dal nane seçti. Onları yeşil bir kurdeleyle bağladı. "Yaz gibi kokuyorlar," dedi. Kirpilerin yüzü güldü. "Pikniğimiz şimdi daha da özel olacak." Mutlu bir şekilde yuvarlanıp gittiler.

Haber ormana yayıldı. Hayvanlar Barnaby ve Maisie'nin buketleri için uzaktan yakından geldi. Bir köstebek yeraltındaki evi için çiçek istedi—karanlığı neşelendirecek parlak bir şey. Maisie altın kadife çiçekleri ve turuncu zambaklardan bir buket yaptı. Köstebek, "Küçük lambalar gibi parlıyorlar," dedi, çok sevinerek. Barnaby onları dikkatlice sardı. "Ne zaman istersen yine gel," dedi.

Bir gün genç bir tilki bir parti için buket istedi. "Ama hangi renkleri seçeceğimi bilmiyorum," diye endişelendi. Maisie bir an düşündü. "En sevdiğin oyun ne?" diye sordu. "Kovalamaca!" dedi tilki. "Öyleyse hızlı renkler kullanalım—kırmızı, turuncu ve sarı—yaprakların arasından koşmak gibi." Sürpriz olsun diye birkaç mor yıldızpatı ekledi. Tilki buna bayıldı.

Barnaby ve Maisie her gün yan yana çalıştı. O sapları kesip buketleri sararken, Maisie çiçekleri ve kurdeleleri seçti. Barnaby, "Renkleri duygularla eşleştirme konusunda yeteneğin var," dedi. Maisie'nin minik pembe burnu gururla seğirdi. "Sen de en güzel çiçekleri yetiştiriyorsun," diye yanıtladı. Arabaları ormanın en mutlu yeri oldu.

Mevsimler değiştikçe çiçekler de değişti. İlkbaharda laleler ve nergisler sundular. Yazın güller ve ayçiçekleri. Sonbaharda kasımpatılar ve meyveler. Her buket farklıydı, renk ve anlamla doluydu. Hayvanlar onların neşeli armağanlarını çok sevdi. Bir porsuk komşu, "Siz ikiniz ormanı daha aydınlık yapıyorsunuz," dedi. Barnaby ve Maisie'nin içi ısındı.

Bir öğleden sonra ani bir sağanak arabayı ıslattı. Çiçekler boyunlarını büktü, kurdeleler sırılsıklam oldu. Barnaby iç çekti. "Bütün emeğimiz mahvoldu." Maisie ıslak çiçeklere baktı ve bir fikir buldu. "Bekle! Islak çiçekler yine de güzel olabilir. Yumuşak maviler ve grilerle 'yağmurlu gün buketleri' yapalım ve herkese fırtınayı atlattıkları için özel olduklarını söyleyelim."

Barnaby'nin gözleri parladı. "Ne harika bir fikir!" Çiçekleri yeniden düzenlediler, eğrelti otları ve ıslak yapraklar eklediler. Onlara "fırtınaya dayanıklı gülümsemeler" adını verdiler. Yağmur durduğunda hayvanlar gelip hepsini satın aldı. Bir tavşan, "Bunlar şimdiye kadarki en iyileri!" dedi. Barnaby ve Maisie güldü. Bir sorunun bile yaratıcı ve neşeli bir şeye dönüşebileceğini öğrendiler.

O günden sonra hatalar için hiç endişelenmediler. Yaratıcı olmanın ve fikirleri paylaşmanın herkese sevinç getirebileceğini biliyorlardı. Doğum günleri, piknikler ve partiler için buketler yaptılar—her biri benzersizdi. Orman hayvanları onların neşeli armağanlarını çok sevdi. Barnaby ve Maisie de ormanı daha aydınlık bir yer yaptıklarını bilerek mutlu oldular.

Her günün sonunda birlikte arabaya oturup gün batımını izlediler. Barnaby, "Bana yardım ettiğin için teşekkürler," dedi. "Çiçek arabamı büyülü bir şeye dönüştürdün." Maisie gülümsedi, kocaman gözleri parlıyordu. "Bunu birlikte yaptık," dedi. "Senin çiçeklerin ve benim fikirlerim—işte bunu özel yapan bu." Sessiz, mutlu bir an paylaştılar.

Ertesi sabah arabada bir hayvan kuyruğu bekliyordu. Bir doğum günü, bir parti, bir teşekkür armağanı—herkes bir buket istiyordu. Barnaby ve Maisie her birini gülümseyerek karşıladı. Dikkatle dinlediler, sonra tam uygun bir şey yarattılar. Araba renk ve nezaketle dolup taşıyordu. Orman hiç bu kadar sevinçle dolu olmamıştı.

Ve böylece porsuğun çiçek arabası güneşli açıklıkta kaldı; yaratıcılığın çiçek açtığı bir yer oldu. Barnaby ve Maisie, arkadaşlar fikirlerini paylaştığında her günün bir kutlamaya dönüştüğünü kanıtladı. Hayvanlar hâlâ onları gülümseten buketlerden söz ediyor. Ve ormanı ziyaret ederseniz, bir porsuk ile bir fındık faresinin dünyayı her seferinde bir çiçekle biraz daha renklendirdiğini görebilirsiniz.